

Hur är det med dikevattnet? Miljöinspektören i Torsås kommun Pernilla Landin visar Karl-Gustaf Eklund och Pia Prestel vad man ska titta på. FOTO: STEFAN THEANDER

Diken inventeras med håv och burk

- Utsläppen från åarna i Torsås har kommunen ganska bra koll på. Värre är det med alla diken.
- Nu tar man kustmiljögruppen till hjälp.

TORSÅS. För den som bott länge vid vattnet är det lätt att se vad som skett de senaste decennierna. Där botten tidigare var fast sjunker man i dag ner till knäna och vassruggarna breder ut sig allt mer.

Problemet är inte nytt och förklaringen är utsläpp av näringsämnen som fosfor och kväve i havet. Det är detta man vill försöka stoppa och uttrycket alla bäckar små har en direkt bokstavlig innebörd i sammanhanget.

- Vi har ganska bra koll på de stora flödena som åarna, men inte de små, säger Pernilla Landin som är miljöinspektör i Torsås och som också jobbar med olika vattenvårdsprojekt.

Vattenprover har tagits i Bruatorpsås, Grisbäcken och Brömsebäcken, Grisbäcken var den som hade högst halter av närsalter. En tid därefter togs vattenprover i ett dike och där visade sig läget vara dubbelt värre. Det födde en idé.

Kan se skillnaden

Kommunen tog kontakt med Kustmiljögruppen i Torsås och frågan skickades vidare till de 17 medlemsföreningarna om de ville hjälpa till med inventeringen av diken i kommunen. Karl-Gustaf Eklund i Södra Kärr var en av dem som nappade på frågan. Pia Prestel i Norragårdens samhällsförening likaså.

- Jag har sprungit här som

barn och kan se skillnaden i vattnet. Det är viktigt att bidra för att göra vattnet bättre, säger Karl-Gustaf Eklund.

Verktögen är en håv och en plastburk. Med hjälp av en enkel "vattensnurra" noteras vad som observeras i och kring vattendraget. Finns det rör, hur fort flyter en apelsin tio meter, är vattendraget rakt eller slingrar det, finns det fler än fem olika smådjursarter som vattengräsuggor och vattenmålur, hur ser växtligheten ut runt diket? Uppgifterna noteras och skickas sedan in till kommunen.

- För oss är all information mer än vad vi har nu, säger Pernilla Landin.

Det handlar om att få in-

dikationer. Kanske leder det i sin tur till att vattenprover tas och åtgärder för att minska utsläppen i havet. Men steg ett är en inventering och enkla observationer.

Många arter bra tecken

Vatten och sediment samlas i håven och sedan i burken. Småkryp som vattengräsuggor, iglar och olika larver noteras. Varje art kan bidra med sin del av svaret om hur tillståndet i vattnet är. För den som inte känner till några av arterna finns det enkla häften till hjälp. Många kryp är ganska lätta att känna igen - i alla fall efter ett tag. En tumregel är att ju fler arter som finns desto bättre vatten.

Arbetet sker i samarbete med markägarna. De har oftast den bästa kollen över var diken finns och dess sträckning. Ibland vet de också var det kan finnas rör som är nergrävda. Personliga kontakter är viktiga i sammanhanget.

Jämför med skattjakt

- Vi som bor i området känner varandra och det finns en förståelse för varandras situationer. Det är viktigt, dessutom skulle aldrig kommunens själva kunna göra en sådan här inventering, säger Karl-Gustaf Eklund.

Och visst väcker någon timmes vandring runt diken en viss spänning.

- Det är skönt att komma ut i naturen och det är lite som att gå på skattjakt, säger Pia Prestel.

STEFAN THEANDER
stefan.theander@barometern.se
0480-59100

Långt under grönskan rinner vattnet som sedan kommer ut i havet. Nu inventeras diken i jakten på näringsämnen.

Småkryp i sedimenten indikerar vattnets status. Iglar, vattengräsuggor och sländlarver kan ge svar om utsläpp.

"Jag har sprungit här som barn och kan se skillnaden i vattnet. Det är viktigt att bidra för att göra vattnet bättre."

Karl-Gustaf Eklund